

Harriette in Frankrijk

geloof, hoop en liefde voor Franse tieners

Nieuwsbrief - no 11 - november 2016

Beste mensen,

Een hartelijke groet vanuit Aix en Provence, waar ik al weer ruim één jaar woon. De eeuwigdurende zon verveelt in ieder geval niet. Het wonen in Aix blijft soms nog een uitdaging, maar dankbaar voor fijne burens en het feit dat mijn taak als jeugdwerkadviseur steeds meer vorm krijgt. Een mooie zomer ligt achter mij, waarin ik een fijne vakantie heb gehad met het gezin van mijn zus, mooie jongerenvakanties heb begeleid en veel gezellig-Nederlands-langswaaiend-bezoek gehad. Het nieuwe kerkelijke seizoen is weer van start gegaan, daarover kunt u in deze brief meer lezen. Dank voor uw en jouw trouwe betrokkenheid in welke vorm dan ook! Die verbondenheid doet goed. Veel leesplezier!

Alex en Kilian

Alex (10) en Kilian (8) hebben er al maanden naar uitgekeken en nu was het eindelijk zover: de jaarlijkse kinderdag in Montauban! En dit keer zouden we ook een nachtje gaan logeren, helemaal feest! De jongens hebben geen makkelijke thuissetting. De één zijn moeder is niet meer in beeld, de ander zijn vader zit (opnieuw) in de bak. Gelukkig is oma er, zij is de enige stabiele, zorgende factor in het geheel. De integratie met de andere kinderen leek goed te verlopen. Mooi om hun enthousiaste koppies te zien tijdens de verschillende spel onderdelen.

Soms was het ook even pittig voor ze om te functioneren in een over het algemeen 'normale' groep kinderen. Af en toe nam ik er één bij de hand als hij weer uit z'n 'plaatje' ging. Uit de groep, even afkoelen en in gesprek gaan was helpend om hem weer positief in de groep te krijgen. Toen ik na zo'n ingreepmoment naast Kilian ging zitten, dook hij in elkaar: 'Ga je nu schreeuwen en me slaan?' Arm jong, zó ging het er thuis dagelijks aan toe. Vechten voor je bestaan, met risico op klappen krijgen. Kilian kan zich moeilijk uiten en daarom renden we die middag geregeld een rondje om de sporthal met als doel wie het eerste het gebouw rond was, dat hielp om z'n boosheid eruit te lopen. Dankbaar voor het vertrouwen van thuis, dat ik ze even uit hun setting mocht halen.

's Avonds hebben we heerlijk pizza gegeten en geslapen bij vrienden. Maar het viel voor hen

nog niet mee te slapen in een onbekende omgeving zonder mama of oma. Uiteindelijk moest ik blijven zitten totdat ze in slaap waren gevallen. Aandoenlijk! Overdag stoer en grote mond, maar 's nachts een erg klein hartje. Op de terugweg naar huis hebben we nog een ijsje gegeten en zittend aan de picknick tafel vroeg ik waarvoor ik mocht bidden. De één zei: 'Dat m'n vader snel vrij komt!' De ander: 'Dat m'n vader snel de bak in gaat'. Wat is hun jonge leventje al ingewikkeld!

In deze nieuwsbrief:

- Alex en Kilian
- Project 'Oasis'
- Zomaar een ontmoeting
- JV Bleskensgraaf
- Bouge ta ville
- Toussaint
- Landelijk jeugdwerk
- Dezelfde hemel

Mijn adres:

5, Bvd du Docteur Schweitzer
Résidence Giono
Bâtiment B; nr 11
13090 Aix-en-Provence
France

Email:

hsmite.ere@gmail.com

Website:

www.harriettesmit.com

Thuisfront

Louis Rustenhoven (voorzitter),
Jacoline van de Sande, Gerard Bijk-
erk, Henrika Lefevre, Elise Louise,
Jan van Eeden Petersman en Elise
de Jong

Contact: tfc@harriettesmit.com

Uitzendende gemeente:

Hervormde gemeente te Gouda

Deelgenoten gemeenten:

Hervormde gemeenten: Leerdam,
Ebenhaëzer te Amstelveen, Elburg
(wijk 3), Gorinchem (wijk 3),
Benthuizen, Gouderak, Ridderk-
erk-Drievliet-Oostendam, Bolnes
en
Goudriaan-Otteland

Harriëtte in Frankrijk

GZB-Experience reis

Le Mas d'Azil had de primeur deze zomer. De eerste GZB expérience reis naar Frankrijk was een feit. De aanwezigheid van deze mooie groep enthousiaste jongeren was een enorme bemoediging voor deze kleine protestante gemeente in de Ariège. De keuken en de woonkamer van de pastorie hebben een nodige opknabbeurt gehad met een fantastisch resultaat.

Verder hebben ze pelgrims voorzien van een heerlijk ontbijt, hun muzikale gaven ingezet voor de kerkdienst en tijdens ziekenbezoek aan oudere gemeenteleden. Deze jongeren hebben de gemeente een positieve boost gegeven! Een reis die een vervolg krijgt in 2017. Zie: <http://experience1027.nl/>

GZB-zendingsdag

Op 11 juni jl heb ik op de GZB-dag mogen spreken en zo de Franse kerk een stem gegeven. Ondanks haar klein zijn, is zij niet leeg! Ik zie dat God door ontmoetingen heen Zijn kerk bouwt. U kunt het terugkijken op: www.gzb.nl. Volgende GZB-zendingsdag: 11 maart 2017 in Barneveld!

Project 'Oasis'

Tijdens onze landelijke jongerenweekenden hebben Joël en ik een pastorale

'klets-hang-bijtank-plek' geïntroduceerd onder de naam 'Oasis'. Een zichtbare plek in de vorm van een tent met poefs, waar jongeren welkom zijn om even te hangen, te delen, gebed ontvangen of even gezellig te kletsen. Een project dat voorziet in de behoefte van jongeren om gezien en gehoord te worden tijdens deze weekenden. Dat biedt ons de mogelijkheid om daadwerkelijk een relatie met hen op te bouwen. Wordt vervolgd dus!

Zomaar een ontmoeting

Op een zondagmorgen werd ik uit de kerk aangesproken door een bedelaar: 'Heeft u een paar euro voor me om een sandwich te kopen?' Omdat ik uit principe geen geld geef, samen met hem bij Columbus tegenover de kerk wat gedronken en heeft hij genoten van een heerlijke sandwich. Daar zat ik dan met Didier tegenover mij. Een douche had hij de afgelopen dagen niet gezien en dat was te ruiken. Zijn nagels zagen zwart van het vuil. Tegelijk keken twee dankbare grote ogen me aan toen hij gretig een hap nam van z'n sandwich. "C 'est dur ce pain!", (Hard dat brood) zei hij even later met een grote glimlach. Toen snapte ik waarom hij dat zei. In zijn mond stonden nog maar vier tanden. Tja, dat valt dan niet mee om het Franse stokbrood te eten. Af en toe nam hij een slok cola om het weg te spoelen. Ooit getrouwd geweest en een goed leven gehad, maar door omstandigheden was z'n vrouw vertrokken en alle contact met familie verloren... er rolden een paar tranen uit zijn ogen. Ik heb een solitair leven. Ik vertrouw niemand meer, alleen

le bon Dieu (alleen de goede God). Dankbaar stak hij me de hand toe: 'Dank voor uw tijd en de heerlijke maaltijd! Ik heb zo een goede zondag!' Hij vertrok met een grote glimlach. Mooi zo' n spontane ontmoeting uit de kerk. Daar geniet ik van!

Werkvakantie Bleskensgraaf

Afgelopen juli heeft de jeugdvereniging van Bleskensgraaf met maar liefst 32 man zich énorm ingezet in Aix en

Provence: de tuin van de faculteit Jean Calvin heeft een flinke opknabbeurt gehad, in en om de pastorie zijn verfwerkzaamheden verricht, in de kerk is in een zaaltje spotverlichting aangebracht, de zondagschoolbankjes zijn geleverd en het toilet is beter ingericht. Niet alleen het resultaat, maar vooral jullie positieve en enthousiaste aanwezigheid resoneert hier nog steeds door. Dank jullie wel!!

Bouge ta ville

Samen met collega Joel deelgenomen aan 'Bouge ta ville' Mulhouse. Een landelijk interkerkelijk project met als doel om als christenen op een concrete en positieve manier aanwezig te zijn in de stad (kinderwerk, schoonmaakacties, bezoekwerk, muziek) en de ander de mogelijkheid te geven in contact te

komen met het Evangelie. In Mulhouse hebben we mee gedaan met de Unepref gemeente daar. Erg leuk om op die manier kennis te maken met onze collega Jean-Yves die daar predikant is. Op dit moment zijn we aan het kijken hoe we dit project in zowel Nimes als Aix van de grond kunnen krijgen.

Toussaint (Allerheiligen)

Afgelopen dinsdag 1 november was het Toussaint (Allerheiligen). Een dag waarop de Fransen massaal naar de begraafplaats gaan om hun doden te gedenken. Op de begraafplaats trof ik het, er zou net een korte katholieke viering starten ter nagedachtenis aan geliefden die waren heengegaan. Prachtig zo midden op die

immense begraafplaats van Aix. Zingen, bidden, bijbellezing, wierook, kaarsjes branden en wijwater dat rijkelijk werd uitgedeeld over de graven. Met mijn brandende kaarsje in de hand liep ik even later biddend over de begraafplaats. Mooi, hoe mensen met zorg en liefde hun kaarsje op een graf van een geliefde zetten. Zelf hem neergezet op een vervallen graf van een leeftijdsgenoot. Het deed me goed! Bijzonder dat Fransen een hele dag wijden aan hun doden. Tegelijk was er veel geschrob met bezems hoorbaar, maar weinig emotie zichtbaar...was het dan toch meer een ritueel geworden?

Marie-Thérèse

Al lopend over de begraafplaats ontmoette ik een oudere dame met haar kaarsje in de hand, we raakten met elkaar in gesprek. Tijdens het samen op lopen, opende ze voorzichtig haar hart: al jong haar ouders verloren, opgegroeid bij de nonnen en daar haar geloof in God verloren, haar man ligt in een verpleeghuis en ze voelde zich doodongelukkig. Ik zag dat het delen haar goed deed. De 80-jarige vrouw kreeg een gezicht.

Ze heet Marie-Thérèse. Bij het afscheid gaf ze me een omhelzing en de Franse bisjes: 'Dankjewel! Ik voel me een stuk beter!' Op haar gerimpelde gezicht verscheen een glimlach. Ik keek haar aan en gaf haar psalm 23 mee als bemoediging. 'De Heer is en blijft jouw Herder!' Door haar glimlach heen staken waterige tranen. 'Merci beaucoup! Die ga ik lezen!' Een laatste zwaai en groet en daar ging ze, op weg weer naar haar eenzame thuis.

Het landelijke jeugdwerk

Mijn landelijke taak als jeugdwerkadviseur krijgt steeds meer vorm. Joël en ik zien dat deze taak in behoefte voorziet. Ik ben vooral betrokken bij alle jongerenactiviteiten die plaatsvinden op zowel landelijk als regionaal niveau en begeleid de verschillende werkgroepen die deze activiteiten voorbereiden. Een dankbare taak, omdat de teams bestaan uit enthousiaste vrijwilligers die zich met hart en ziel in zetten voor de jongeren om hen een top weekend te geven.

Daarnaast ben ik regelmatig op reis om andere gemeentes te bezoeken, predikanten op eenzame plekken te bemoedigen en hen te ondersteunen in hun jongerenwerk door een avond te verzorgen, leiders toe te rusten of te zoeken naar mogelijkheden om een jeugdgroep op of door te starten. Zo zijn we in Bordeaux gestart met de voorbereidingen van het regionale jongerenweekend dat daar in februari zal plaatsvinden. Dankbaar dat ondanks de afstand de verbondenheid blijft. In Aix-en-Provence onlangs een avond gegeven over 'getuige zijn in je dagelijks leven. Hoe doe je dat nu? Een mooie groep jongelui, die in januari hun vrienden gaan uitnodigen voor Youth Alpha die start. Prachtig initiatief!

DJW Béthanie reis

Van 22-29 april 2017 organiseert Dienstverlening Jongeren Wereldwijd i.s.m Stichting Steun Gereformeerde kerken weer een jongerenreis naar vakantiecentrum Béthanie. Ben je 18+, bereid om je handen uit de mouwen te steken, de ander te bemoedigen en houd je van kopje onder gaan in de Franse keuken en cultuur? Dan ben je van harte welkom.

Zie: www.djw-cgk.nl

Hollandse burens in Aix

M'n Goudse buurtjes uit de Ketelstraat zijn op bezoek geweest. Enorm genoten van deze (Oranje gekleurde) Hollandse gezelligheid!

Verlof 2017

In de maand januari zal ik weer in Nederland zijn en ben ik beschikbaar in de weken 8 t/m 21 januari om in uw gemeente te delen over m'n leven en missie in Frankrijk! Contact via: hsmite.ere@gmail.com.

Reeds geplande momenten:

Zo 8 januari	St Jan Gouda
Ma 9 januari	catechese Leerdam
Do 12 januari	stampottenavond
Ridderkerk
Zo 15 januari	PKN Benthuisen
Zo 22 januari	Grote Kerk
Gorinchem
Zo 29 januari	Oosterkerk Elburg

Zie er naar uit u en jou te ontmoeten!

Harriette in Frankrijk

geloof, hoop en liefde voor Franse tieners

Danken voor:

- Fijne buurvriendschappen die ontstaan en mij een thuisgevoel geven in Aix.
- De kinder- en jongerenactiviteiten die plaatsgevonden hebben, waarin we de kans hebben gehad te investeren in de Franse jeugd.
- De positieve inzet van Nederlandse jongeren in Frankrijk afgelopen zomer.
- Het pastorale project 'Oasis' dat steeds meer een plek krijgt binnen onze activiteiten.

Bidden voor:

- Zwerver Jean-Paul. Vanwege de gevolgen van een herseninfarct verblijft hij voorlopig in een zorginstelling. Bidt voor herstel.
- Organisatie en uitvoering van jongerenweekend EssenCiel in Bordeaux (18+19 februari 2017).
- Nieuwe contacten en vriendschappen in Aix.
- De in januari te starten Youth Alpha in Aix!

Tot slot

Een breder thuis onder dezelfde hemel

'Zou ik me ooit thuis gaan voelen in een flat omringd met hekken en toegangscode's? (foto links onderaan deze pagina) En hoe zou m'n huis ooit weer een toegankelijke plek kunnen worden om de ander te ontvangen, zoals in Bordeaux?' Regelmatig heb ik me dát afgevraagd het afgelopen jaar. Het leek vaak zo'n onmogelijkheid!

Verrassend is dat ik steeds meer het mooie van wonen in een flat ontdek. Het geeft spontane, onverwachte ontmoetingen in de gang of op de parkeerplaats. Contacten verdiepen zich aan een gevulde tafel. De ander krijgt een naam en een gezicht! De hekken en toegangscode's geven een veilig gevoel, wat in deze soms onrustige en criminele buurt geen overbodige luxe is, maar blokkeren gelukkig m'n deur niet om de ander te ontvangen.

Het afgelopen jaar was een moeizaam jaar. Opstarten in een nieuwe omgeving met een nieuwe taak, was nog niet zo eenvoudig. Fysiek en mentaal heeft dat z'n weerslag gehad. Ik voelde me nogal ontworteld, niet begrepen en verloren tussen de bourgeois van Aix. De goed bedoelde wensen van 'God zorgt voor je' waren in de praktijk niet altijd zo merkbaar. Wat leek het soms stil vanuit Boven en was het soms onduidelijk hoe m'n route liep. In de ontmoeting met de ander dacht ik soms 'hoe kan ik ooit van deze 'minder-leuke-op-zich-zelfgerichte-Franse-Provençaalse-mensen' gaan houden, laat staan ooit vrienden met hen worden? En hoe wordt deze stad, weer mijn stad?

In die 'woestijn-transitie-periode' ontmoette ik met regelmaat 'reisgenoten', die er voor zorgden dat ik deze reis niet alleen hoefde te maken. Die gewoon beschikbaar waren, trouw bleven en bij wie ik als 'Harriette-in-minder-fijne-omstandigheden' welkom was. Die op de juiste momenten een kaartje/mailtje stuurden of lieten weten voor me te bidden. Dat heeft me geholpen de goede moed er in te houden en te geloven dat mijn zijn hier van betekenis is. DANK daarvoor!

Aix wordt steeds meer een thuis. Tegelijk heb ik nu een landelijke taak met veel reizen (wat erg leuk is!) wat Aix meer tot een 'hotel' dan een 'residentie' maakt. Dat nu acceptierend, geniet ik van de momenten dat ik in Aix ben. En al reizend door Frankrijk dankbaar dat ik een 'breder thuis' heb gekregen, doordat er op meerdere plekken een bed voor me klaar staat en mensen me gastvrij ontvangen. Ik zie dat God Zich over mij ontfermt, zorgt voor degenen die ik heb moeten loslaten in Bordeaux, en nieuwe mensen om me heen geeft, voor wie ik van betekenis mag zijn.

Ik ervaar dat God nog steeds Dezelfde is! Ook hier in Aix blijf ik onder Zijn hemel en omringd door Zijn lichtstralen! Dat geeft grond onder m'n bestaan en vreugde om te genieten van de kansen die ik krijg om breder te kunnen investeren in de Franse jeugd en tot zegen te mogen zijn voor een ieder die ik ontmoet op deze nieuwe levensreis!

In verbondenheid,
Harriette Smit

COLOFON

Harriette Smit is in februari 2011 door de GZB vanuit de Hervormde gemeente te Gouda uitgezonden naar Frankrijk. De GZB werkt graag mee aan de verspreiding van deze nieuwsbrief. Hartelijk dank voor uw meeleven en gebed!

U kunt uw betrokkenheid óók tot uitdrukking brengen door een gift over te maken op IBAN: NL91INGB 0690 7624 45 o.v.v. 'Harriette Smit'. We zijn dankbaar voor uw onmisbare steun, zodat het werk kan voortgaan en zelfs kan groeien.

Adreswijzigingen en informatie:
GZB | Postbus 28 | 3970 AA | Driebergen | T 0343-512444 | E info@gzb.nl | www.gzb.nl

Wanneer u deze nieuwsbrief niet wenst te ontvangen kunt u zich afmelden op bovenstaand (e-mail) adres.

